

Viestintäyksikkö

Euroopan unionin tuomioistuin
LEHDISTÖTIEDOTE nro 168/12
Luxemburgissa 13.12.2012

Tuomio yhdistetyissä asioissa C-237/11 ja 238/11
Ranska v. parlamentti

Unionin tuomioistuin kumoaa Euroopan parlamentin päätökset parlamentin istuntokalentereista vuosiksi 2012 ja 2013

Lokakuun 2012 ja lokakuun 2013 täysistuntojaksoja, jotka parlamentti on jakanut kahteen osaan, ei voida pitää erillisinä kuukausittaisina täysistuntojaksoina

Euroopan parlamentin kotipaikaksi on vahvistettu Strasbourg, ja perussopimuksissa edellytetään, että parlamentti pitää kaksitoista kuukausittaista täysistuntojaksoa, mukaan lukien talousarviota käsittelevä istuntojakso, mutta niissä ei ole tarkempia määräyksiä näiden istuntojaksojen kestosta. Strasbourgissa on perinteisesti pidetty lokakuussa kaksi täysistuntojaksoa, ja näin on korvattu se, ettei elokuussa ole täysistuntojaksoa. Parlamentin käytännön mukaan varsinaiset täysistuntojaksot kestävät neljä päivää ja ne pidetään Strasbourgissa, kun ylimääräiset istuntojaksot sen sijaan pidetään Brysselissä.

Parlamentti teki 9.3.2011 sen jäsenen Ashley Foxin jättämien kahden tarkistuksen mukaisesti kaksi päätöstä, joilla vuosien 2012 ja 2013 istuntokalentereita muutettiin. Yhtäältä lokakuun 2012 ja lokakuun 2013 osalta kumpanakin näistä kuukausista Strasbourgissa pidettäväksi tarkoitetuista kahdesta nelipäiväisestä täysistuntojaksosta toinen poistettiin. Toisaalta lokakuun 2012 ja lokakuun 2013 jäljelle jääneet täysistuntojaksot jaettiin kahteen osaan: näin ollen ajanjaksoille 22.–25.10.2012 ja 21.–24.10.2013 määrättiin kaksi kahden päivän pituista erillistä täysistuntojaksoa pidettäväksi Strasbourgissa.

Ranska nosti unionin tuomioistuimessa kanteen, jossa vaadittiin parlamentin näiden kahden päätöksen kumoamista. Ranska, jonka vaatimuksia Luxemburg tuki, vetosi siihen, että päätökset olivat perussopimusten ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön vastaisia. Ranska katsoi, että parlamentti oli erityisesti poikennut täysistuntojaksojen säännöllisistä väliajoista määrätessään Brysselissä pidettäväksi kaksi ylimääräistä istuntojaksoa, vaikka Strasbourgissa oli määrätty pidettäväksi vain yksitoista täysistuntojaksoa.

Tänään antamassaan tuomiossa unionin tuomioistuin on kumonnut nämä Euroopan parlamentin 9.3.2011 tekemät päätökset.

Unionin tuomioistuin muistuttaa Edinburghin päätöksen¹ tulkintaa koskevasta oikeuskäytännöstään; Edinburghin päätös on sisällytetty muuttamattomana toimielinten kotipaikasta tehtyihin pöytäkirjoihin. Vuonna 1997 annetussa tuomiossa² täsmennettiin, miten jäsenvaltioiden toimivalta määrätä parlamentin kotipaikaksi Strasbourg sovitaan yhteen parlamentin sisäistä organisointia koskevan oman toimivallan kanssa. Yhteisöjen tuomioistuin totesi siten, että jäsenvaltiot ovat halunneet ilmaista, että parlamentin kotipaikka Strasbourg on

¹ Vuonna 1992 Edinburghin huippukokouksessa jäsenvaltioiden hallitukset tekivät Euroopan yhteisöjen toimielinten ja tiettyjen elinten ja yksikköjen kotipaikan sijaintia koskevan niin sanotun Edinburghin päätöksen. Amsterdamin sopimuksen hyväksymiseen johtaneessa hallitusten välisessä konferenssissa päätettiin, että Edinburghin päätös liitetään perustamissopimukseen. Edinburghin päätöksen sanamuoto on nykyisin EU-sopimukseen ja EUT-sopimukseen liitetyssä pöytäkirjassa N:o 6 ja Euratom-sopimukseen liitetyssä pöytäkirjassa N:o 3 (1 artiklan a kohta).

² Asia [C-345/95](#), Ranska v. parlamentti, tuomio 1.10.1997. Kyseisellä tuomiolla Euroopan parlamentin 20.9.1995 tekemä päätös kumottiin sillä perusteella, ettei päätöksessä määrätty pidettäväksi kahtatoista varsinaista täysistuntojaksoa Strasbourgissa vuonna 1996.

paikkakunta, jolla on säännöllisin väliajoin pidettävä 12 varsinaista täysistuntojaksoa, mukaan lukien täysistuntojaksot, joiden aikana parlamentti käyttää sille perustamissopimuksen mukaan kuuluvaa budjettivaltaa. Lisäksi yhteisöjen tuomioistuin katsoi, ettei ole mahdollista päättää, että ylimääräisiä täysistuntojaksoja pidetään muulla työskentelypaikkakunnalla, ellei parlamentti pidä 12:ta varsinaista täysistuntojaksoa Strasbourgissa. Vahvistaessaan näin parlamentin kotipaikaksi Strasbourgin jäsenvaltiot eivät ole loukanneet parlamentille kuuluvaa sisäistä organisointivaltaa.

On kiistämätöntä, että maaliskuussa 2011 tekemillään päätöksillä parlamentti on poikennut puheenjohtajakokouksen ehdotuksista lokakuussa 2012 ja 2013 pidettäviksi tarkoitettujen kuukausittaisen täysistuntojaksojen osalta. Näistä päätöksistä ilmenee, että lokakuussa 2012 ja lokakuussa 2013 pidettäviksi tarkoitettujen kuukausittaisen täysistuntojaksojen, joista jokaisen oli määrä kestää neljä päivää, on korvattu kahdella täysistuntojaksolla, jotka molemmat kestävät kaksi päivää. **On todettava, että kyseisissä päätöksissä näin vahvistetut istuntojaksot lokakuussa 2012 ja lokakuussa 2013 eivät noudata toimielinten kotipaikkaa koskevia perussopimuksissa vahvistettuja vaatimuksia.**

Unionin tuomioistuin toteaa ensinnäkin, että kun otetaan huomioon, miten riidanalaiset päätökset ovat syntyneet, sekä näihin päätöksiin johtaneiden tarkistusten sanamuoto ja parlamentin käytäntö sellaisena kuin se ilmenee lokakuun 2012 täysistuntojaksojen esityslistasta, riidanalaisilla päätöksillä on objektiivisesti vähennetty merkittävästi aikaa, joka parlamentilla on käytettävissään keskusteluihin tai päätöksentekoon vuosien 2012 ja 2013 lokakuun aikana. Näiden kuukausien täysistuntojaksoja varten todellisuudessa käytettävissä olevaa aikaa on nimittäin vähennetty varsinaisiin täysistuntojaksoihin verrattuna enemmän kuin puolella.

Unionin tuomioistuin täsmentää toiseksi, että ylimääräisten täysistuntojaksojen määrääminen pidettäväksi edellyttää, että 12 varsinaista täysistuntojaksoa on tosiasiallisesti pidettävä säännöllisin väliajoin Strasbourgissa. Tietyn istuntojakson katsominen varsinaiseksi täysistuntojaksoksi edellyttää, että varsinkin istuntojakson kesto vastaa muita perussopimusten mukaisesti vahvistettuja kuukausittaisia istuntojaksoja. Unionin tuomioistuin toteaa, että riidanalaisilla päätöksillä vahvistetut vuosien 2012 ja 2013 lokakuun istuntojaksot eivät kestoiltaan vastaa muita samoilla päätöksillä vahvistettuja varsinaisia kuukausittaisia istuntojaksoja.

Unionin tuomioistuin toteaa kolmanneksi, ettei parlamentti ei ole esittänyt sellaisia sen sisäistä organisointia koskevan toimivallan käyttämiseen liittyviä syitä, joilla voitaisiin sen toimivallan jatkuvasta laajentumisesta huolimatta perustella vuosien 2012 ja 2013 lokakuun molempien täysistuntojaksojen keston huomattavaa lyhentämistä. Tältä osin unionin tuomioistuin katsoo erityisesti, että täysistuntojakson keston lyhentämistä ei talousarviota käsittelevällä istunnolla olevan merkityksen vuoksi ole mahdollista perustella sillä, että talousarviota käsittelevä istunto pystytään nykyään käytännössä viemään päätökseen lyhyessä ajassa. Unionin tuomioistuin korostaa, että parlamentin budjettivallan käyttäminen täysistunnossa on perustavanlaatuinen hetki Euroopan unionin demokraattisessa elämässä, ja sen on siten tapahduttava noudattaen kaikkea sitä huolellisuutta, tarkkuutta ja sitoutumista, mitä tällainen vastuu edellyttää. Tämän toimivallan käyttäminen edellyttää erityisesti täysistunnossa tapahtuvaa julkista keskustelua, jonka kautta unionin kansalaiset voivat saada tietoonsa erilaiset julki lausutut poliittiset suuntaukset ja siten muodostaa itselleen poliittisen mielipiteen unionin toiminnasta.

Lopuksi unionin tuomioistuin huomauttaa, että vaikka ne parlamentin kuvailemat haitat ja kustannukset, jotka aiheutuvat siitä, että parlamentin työskentelypaikkoja on useita, ovat tunnustettuja tosiasioita, niiden korjaaminen ei ole parlamentin eikä unionin tuomioistuimen vaan jäsenvaltioiden asia niiden mahdollisesti käyttäessä toimivaltaansa toimielinten kotipaikan vahvistamisessa.

Näin ollen 9.3.2011 tehdyt päätökset on kumottava siltä osin kuin niissä ei vahvisteta pidettäväksi Strasbourgissa vuosina 2012 ja 2013 kahtatoista kuukausittaista täysistuntojaksoa.

HUOMAUTUS: Kumoamiskanteella pyritään tiettyjen sellaisten unionin toimielinten toimien kumoamiseen, jotka ovat unionin oikeuden vastaisia. Jäsenvaltiot, unionin toimielimet ja yksityiset tahot voivat tietyillä edellytyksillä nostaa kumoamiskanteen unionin tuomioistuimessa tai unionin yleisessä tuomioistuimessa. Jos kanne on perusteltu, toimi kumotaan. Kyseessä olevan toimielimen on täytettävä asianomaisen toimen kumoamisesta mahdollisesti syntynyt lainaukko.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido Euroopan unionin tuomioistuinta.

Tuomion [koko teksti](#) julkaistaan CURIA-sivustolla julistamispäivänä

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Kuvia tuomion julistamisesta on saatavilla "[Europe by Satellite](#)": ☎ (+32) 2 2964106